

skjøndt jeg virkelig har gjort mig megen Umage med at finde den Forstjel, der er mellem de Tal, og den af en Fulkehøding i det andet Thing opstillede Beregning, er det mig ikke muligt rigtig at komme paa det Klare med, hvori Forstjellen ligger. Den anden Grund, hvorfor jeg heller ikke skal indlade mig paa nogenjomhelst Sammenstilling i saa Henseende, er, fordi det forekommer mig ikke at være af nogen afgjørende Betydning, hvorledes Forholdet er mellem Bevillingerne ifjor og dem, der søges iaar. Thi vel er der en vis Tradition for, hvad der sædvanlig bevilges til de og de og de Anliggender, men noget Normalbudget have vi jo slet ikke, og det forekommer mig derfor, at dette at tælle alle disse Tal sammen og sige, saameget har der været bevilget iaar, og saameget skal der altsaa bevilges til næste Aar, og saa flere Resten bort uden at tage Hensyn til, hvortil det Mere, der forlanges iaar, skulde anvendes, er en Finantsbehandling, som ikke er ganske tilbørlig mod de Anliggender, der gennem Finantslovens Behandling skulle fyldestgøres. Jeg skal da gaa over til, men naturligvis, efterat den høitærede Marineminister har talt, være meget kort, at bemærke, at jeg meget glædede mig, da jeg saae Finantslovsforlaget, over, at der var en Begyndelse til at faae disse Poster paa § 26, ialtsald hvad Nybygningskontoen angik, over paa § 23. Den Visdom, der ligger skjult i denne Afstillelse mellem Bevillingerne paa § 26 og § 23, har jeg aldrig kunnet forstaa. Jeg har derimod set, at det er i høi Grad vanskeligt ved alle Sammenstillinger og Dypgjørelser af Budgettet og navnlig ved Sammenligning af det ene Budget med det andet at finde ud af, hvad der i det Hele hører til de sædvanlige Bevillinger og hvad ikke. Nu har der, hvad Nybygningskontoen angaar, været bevilget tidligere flere Aar 1,200,000 Kr. til Nybygninger paa § 23; men ved Siden deraf har der været bevilget i flere Aar — jeg tror 4—5 Aar — omtrent 500,000 Kr. til Nybygninger paa § 26. Deri ligger allerede et Forsvar for, at den høitærede Marineminister optog paa sit Budget 1,700,000 Kr. paa § 23 til Nybygningskontoen; men dette havde jo, som den høitærede Minister her idag har bragt i Grindring, en endnu langt større Begrundelse deri, at der saavel i Søværnsloven som i den Skrivelse, den høitærede Minister ifjor tilfillede Finantsudvalget i det andet Thing til Oplysning om, hvad der behøvedes for at fyldestgøre den Bestemmelse i § 2 i Søværnsloven om, at Flaaden skulde bestaa af 12 større og endel mindre Skibe. Der fik jo Rigsdagen det Svar, at man ved at fordele Anstafelserne af de nye Skibe som behøvedes, paa 10 Aar vilde kunne noies med en Bevilling af 1,700,000 Kr. paa Nybygningskontoen. Vel har jeg set, og vel er det bitterligt, at lige overfor, hvad der saaledes er udtalt, lige overfor hvad der var forudsat som

det mindste aarlige Beløb, der maatte anvendes, blev der i det andet Thing taget sædvanlige Reservationer og gjort forskjellige Indvendinger osv., men jeg kan dog ikke se rettere, end at denne Sum, mod hvis Størrelse jeg ibetmindste ifjor gjorde Indvendinger, da det forekom mig at være høist dristigt at fordele paa et Lidsrum af 10 Aar ud i Fremtiden den Førgøelse af Flaaden, hvortil der til enhver given Tid indenfor de 10 Aar kunde blive Trang, kunde der ikke være Tale om at nedsette, men at man, efterat det er lagt klart for Dagen ifjor, da Søværnsloven blev vedtaget, hvad der udfordredes til at bringe Flaaden op til den Størrelse, man ansaa for absolut fornøden, vil gaa bort derfra og bringe Nybygningskontoen tilbage til samme Beløb, som den udgjorde, før Søværnsloven udkom, og endda til et mindre Beløb end den Gang, idet jeg i denne Forbindelse regner de paa § 26 ekstraordinært bevilgede Beløb med, forekommer det mig aldeles ubegribeligt og ialtsald i høi Grad urigtigt. Det gjør mig meget ondt, at den høitærede Minister istedetfor paa § 23 at fastholde bestemt dette Beløb af 1,700,000 Kr., hvori jeg ser et meget principmæssigt Spørgsmaal, fordi den Sum, vi nu opføre paa Nybygningskontoen, rimeligvis vil blive gjort gjældende langt ind i Fremtiden som den normale, alene vil stille Vindringsforslag om at faae de Bevillinger, der ere afførte, optagne paa § 26. Naturligvis er dette mere en formel Sag, men jeg har dog den Frygt, at der af denne formelle Afstillelse mellem §§ 23 og 26, hvad Nybygningskontoen angaar, kan opstaa Indvendinger paa et andet Sted mod senere at opføre Nybygningskontoen med mere end 1,200,000 Kr. paa § 23 og derefter, efterhvi § 26 altid er mest udsat for at bestaaes, stryge den fornødne supplerende Bevilling til Nybygning paa denne Paragraf. Skete det, vilde det være en meget sørgelig Stillelse i Henseende til, hvad jeg tror, at de Flekte have antaget, at Regering og Rigsdag vare blevne enige om, dengang Søværnsloven vedtoges. Jeg tiltræder naturligvis fuldstændig, hvad den høitærede Minister har yttret om det meget Uheldige i, at Paabegyndelsen af nyt Sømateriel er bleven knyttet til den Betingelse, at det ikke maa koste ud over 2½ Mill. Kr., men jeg skal naturligvis ikke udtale mig videre derom efter den udmærket gyldige Motivering, den høitærede Minister har givet ikke blot idag, men navnlig ved 3die Behandling i det andet Thing. Denne Motivering synes jeg er saa klar, at ogsaa de, der ikke ere Teknikere eller særlig skibsbygningskyndige, maa kunne indse, at det maa være fordelagtigere for Staten at erholde et Skib som „Helgoland“ end to af den endnu uprøvede Type „Lordenstjold“, og jeg kan derfor ikke tro Andet, end at Ministerens Forslag til Syvende og sidst maa finde Rigsdagens Billigelse, saa at man altsaa ikke fastholder den